

M-am trezit de dimineață
în patul meu de supererou.
Eram supersomnoros,
cu superursulețul meu.

Apoi am văzut cu tata
și într-un film supererou.

I-am spus: „Atunci când mă fac mare,
ASTA vreau să devin – exact ca ei!”

De pe canapea am sărit,
am alergat, m-am răsucit.

— Lumea o voi salva,
SUPEREROU voi deveni, tata!

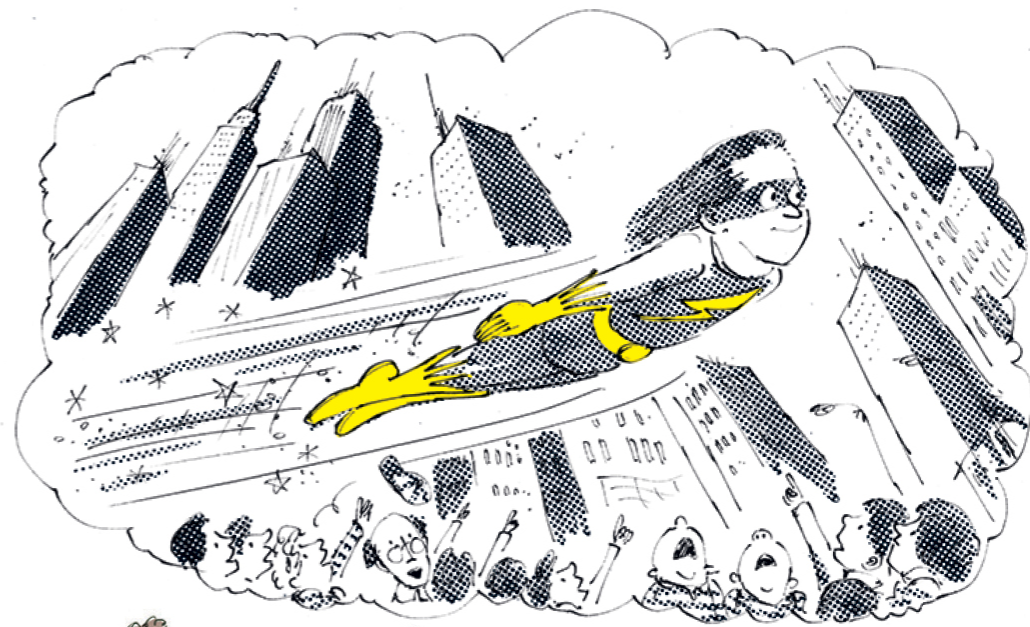

— Excelent! mi-a spus tata.
Sună *grozav* ideea ta, îmi place.

— Atunci, hai să găsim un supererou, îi zic eu,
și să-l întrebăm cum se face!

Mi-am încălțat rapid cizmele roșii,
iar în rucsac am pus de toate:
sticlă cu apă, hartă, pătură, lanternă –
le va duce tata-n spate.

— Am auzit că au supervitează, am spus.
Hai să urcăm undeva foarte sus!
Poate vedem vreunul escaladând clădiri
sau zburând sus pe cer, spre înălțimi.